

N:o 24.

Ank. till Riksd. Kansli den 25 Febr. 1884, kl. 1 e. m.

Lag-Utskottets Utlåtande, i anledning af väckt motion om ändrad lydelse af §§ 12 och 14 i Kongl. stadgan angående skjutsväsendet den 31 Maj 1878.

Lag-Utskottet har från Andra Kammaren fått emottaga en inom Kammaren af Herr *Anders Göransson* afgifven motion, N:o 122, hvari hufvudsakligen anföres följande.

Så väl de komiterade, hvilka utarbetade förslag till nu gällande skjutsstadga, som Riksdagen, då den godkände stadgan, syntes hafva antagit, att skjutsningens uppehållande af skjutslag efter den gamla indelningen icke skulle behöfva ifrågakomma i andra fall, än då vid förnyad auktion till följd deraf, att landsting nedsatt entreprenadbidragen, icke något anbud å skjutsningens öfvertagande afgifvits, eller då anbuden icke kunnat af Kongl. Maj:ts Befallningshafvande godkännas, eller afgifvet anbud blifvit af vederbörande förkastadt samt entreprenad icke heller för anvisadt lägre bidrag kunnat åvägabringas. Men vissheten om att icke allenast få utgöra skjutsskyldigheten efter den gamla indelningen, utan äfven att staden eller skjutslaget ändock komme att deltaga i erläggandet af de afgifter, som för entreprenadbidragens gäldande borde från länet eller landstinget utgöras, skulle, enligt hvad komiterade uttalat, utgöra ett korrektiv för de skjutsskyldige att söka på antagliga villkor ordna entreprenader samt åstadkomma en verksam motvigt mot öfverdrifna anspråk. Denna komiterades tanke skulle hafva blifvit förverkligad, derest komiterades förslag blifvit af

Riksdagen oförändradt antaget. Men det Utskott, som behandlade Kongl. Maj:ts, i hufvudsaklig öfverensstämmelse med komiterades förslag, till Riksdagen afgifna proposition angående förändrad reglering af skjutsväsendet, hade föreslagit ett tillägg till 22 § i stadgan angående skjutsväsendet, hvori stadgades, att ej mindre stad för den bevilning, som derifrån utginge, än äfven vederbörande skjutslag för den å hemmanen i skjutslaget belöpande bevilning, skulle ega att för den tid, staden eller skjutslaget måste ensamt för sig utgöra skjutsning, tillgodonjuta befrielse från deltagande i de bidrag till skjutsentreprenader, som för samma tid borde utgå från det län eller särskilda landstingsområde, till hvilket staden eller skjutslaget hörde, och detta Utskottets förslag hade äfven af Riksdagen bifallits. Det hade visat sig, att i städer och skjutslag, der entreprenadbidragen skulle pröfvas af landstingen, och der bevilningen till staten, efter hvilken grund entreprenadbidragen skulle erläggas, varit så hög, att staden eller skjutslaget funnit med sin fördel förenadt att sjelfva utgöra skjutskyldigheten efter den gamla skjutslagsindelningen, icke något intresse ådagalagts ibland de skjutsskyldige för erhållande af entreprenadanbud, och då hade icke heller något anbud enligt 13 § skjutsstadgan blifvit afgifvet, och som skjutsstadgan icke föreskrefve, att ny auktion skulle hållas i dylika fall, hade Kongl. Maj:ts Befallningshafvande icke funnit skäl att föranstalta derom, i följd hvaraf dessa städer och skjutslag blifvit fria från erläggande af bidrag till skjutsentreprenaderna inom länet eller landstingsområdet. Detta förhållande syntes motionären vara en orättvisa emot öfrige skjutsentreprenadsskyldige och komme slutligen att leda derhän, att just de orter, der bevilningen till staten vore högst och till följd deraf äfven förmögenheten och skatteförmågan störst, komme att minst deltaga i utgifterna för skjutsningens uppehållande, oaktadt dessa orter förut blifvit lyckliggjorda med lättade kommunikationer, till följd hvaraf de nu kunde betinga sig billiga villkor för skjutsningens uppehållande. Deremot skulle fattigare och på kommunikationer vanlottade orter få vidkännas en ytterligare tunga genom förhöjda skjutsentreprenadbidrag. Motionären hade därför tänkt sig, att dessa orättvisor och ojemnheter i någon mån skulle kunna afhjelpas genom en mindre förändring i skjutsstadgan, så att tiden och stället för entreprenadauktionerna blefve kungjord icke allenast i länskungörelserna, utan jemväl i ortens tidningar, enär erfarenheten visat att, synnerligast i städerna, icke mycken uppmärksamhet fästes vid länskungörelsernas uppläsande i kyrkorna, samt att då icke något anbud enligt 13 § i nämnde stadga första gången blifvit afgifvet, Kongl. Maj:ts Befallningshafvande skulle ombesörja, att ny auktion förrättades. Motionären föreslår därför,

“att tillägg i 12 § Kongl. stadgan angående skjutsväsendet den 31 Maj 1878 samt en förändring af 14 § i samma stadga måtte af Riksdagen beslutas, så att nämnde paragrafer komme att erhålla följande lydelse:

12 §. Sedan med tillämpning af ofvangifna bestämmelser Kongl. Maj:ts Befallningshafvande meddelat beslut angående entreprenadvilkoren, böra auktioner, efter derom minst en månad förut i länskungörelserna och ortens tidningar intagna tillkännagifvanden, anställas, o. s. v. (oförändradt.)

14 §. Skulle vid granskning af de inkomna protokollen befinnas, att för någon skjutsanstalt icke något anbud afgifvits, eller att det eller de lägsta af de inkomna anbuden, som för särskild skjutsanstalt afgifvits, med afseende å den bjudandes personlighet, eller å den aflemnade borgensförbindelsens beskaffenhet, eller å den för skjutsningens besörjande erbjudna lägenhet, eller eljest finnas vara af beskaffenhet att icke kunna godkännas, skall Kongl. Maj:ts Befallningshafvande skyndsamt ombesörja, att ny auktion förrättas.“

Den tid, under hvilken den nya skjutsstadgan varit gällande, torde vara för kort för att ännu någon bestämd erfarenhet skulle kunna hafva vunnits om verkningarne af dess särskilda detaljbestämmelser. Det är dock i två sådana, motionären nu påyrkar ändring. Utskottet kan, med den uppfattning, Utskottet sålunda uttalat, icke tillstyrka bifall till hans förslag. Om ett missbruk af en gifven bestämmelse kan ske eller någon gång skett, bör sådant icke gifvet anses såsom tillräckligt skäl att ändra bestämmelsen. Icke heller finner Utskottet det förslag, motionären framställt, egnadt att i någon afsevärd mån förekomma det af honom antydda möjliga missbruk. De som kunna vara hågade att å entreprenad öfvertaga uppehållande af skjutsning, torde i allmänhet redan med nuvarande sätt för kungörandet af auktionen utan svårighet kunna förskaffa sig tillförlitlig kännedom om densamma, och ett stadgande af så obestämd natur, som det om ytterligare kungörande i “ortens tidningar“, och i fråga om hvars behöriga iakttagande så olika meningar lätteligen skulle kunna uppstå, torde icke komma att öka de verkliga spekulanternas antal. Ej heller skulle visheten om att, i fall vid auktionen intet anbud skedde, ny auktion komme att anställas, kunna utgöra någon maning att vid första auktionen afgifva antagligt anbud.

På grund af det sålunda anförda, hemställer Utskottet,
att motionen icke må vinna Riksdagens bifall.

Stockholm den 25 Februari 1884.

På Lag-Utskottets vägnar:

AXEL BERGSTRÖM.

Reservation:

af Herr *M. Jonsson*, som ansett, att Utskottet bort tillstyrka bifall till den af motionären föreslagna lydelsen af 14 § i Kongl. stadgan om skjutsväsendet den 31 Maj 1878.

Herrar *Thomasson* och *Lewin* hafva begärt få här antecknadt, att de icke deltagit i ärendets behandling inom Utskottet.
